

Endevina

Això és com la quadratura del cercle, no?

La solució la podeu buscar al proper butlletí.

	6			4	7
3		2			
		3	7	9	5
		9			
2			3		1
				5	
	1	5	2	6	
			8		9
3	7			6	

Les solucions a l'Aixada 6

Al carrer de Dalt, vora l'Ajuntament.

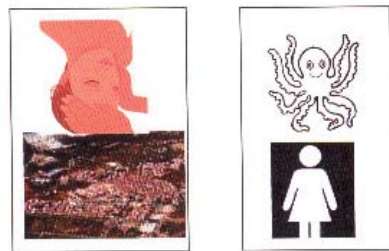
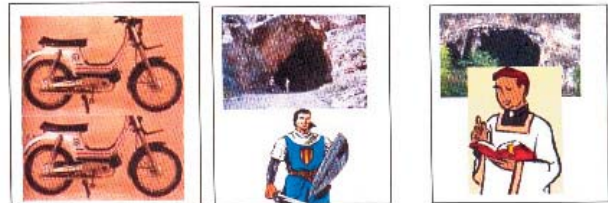
Link d'accés a la Biblioteca Nacional de Catalunya: <http://www.bnc.cat/>

Editorial Cèlia Amorós i Mas . Rosa Gairal i Llaveria . Mònica Just i Rosals . Cristina Sanvisens i Cabré
Coordina l'Associació d'Excursionisme i Coneixença de l'Entorn de Pradell

NOTA : Si voleu rebre l'Aixada al vostre correu electrònic o patrocinar-la, envieu-nos la petició a laixada@yahoo.es

Cost 1€

Llocs del terme per anar d'excursió

Gemma i Joan

El passat mes de març van nèixer la Irina i el Ricard...
la pubilla i l'hereu. Moltes felicitats !!!!!

Les dites

Per Sant Miquel el berenar se'n va al cel i per Sant Sebastià el corb el torna a baixar.

El cucut si el tres d'abril no ha vingut, és mort o s'ha perdut.

Carrers mullats, calaixos eixuts.

Al cirerer i al fabar cada dia s'hi pot anar.

Al gener posa un pa més al civader que ja es pot fer feina si convé. Al febrer de cap o de cua l'ha de fer. Març marçot mata a la vella a la vora del foc i la jove si pot. A l'abril cada gota val per mil. Al maig cada dia un raig. Al juny la falç al puny. Al juliol ni dona ni cargol. A l'agost a buscar vi i al setembre ja és aquí.

Teresa Just i Esperança Cabré

7	3	9	8	6	5	2	1	4
4	8	1	7	3	2	5	9	6
2	6	5	9	1	4	8	3	7
5	9	2	1	4	3	6	7	8
1	7	6	2	5	8	3	4	9
8	4	3	6	7	9	1	5	2
9	1	4	3	2	6	7	8	5
6	5	7	4	8	1	9	2	3
3	2	8	5	9	7	4	6	1

Qui arribarà aviat?

L'AIXADA

Edició trimestral

PRADELL, ABRIL 2009

Ens fa il·lusió poder parlar ja de l'estrena del Grup de les Caramelles, el passat 4 d'abril a la plaça de l'Església a les vuit de la tarda. Vam tenir bons padrins, el Grup de Caramelles "Els Tranquils" de Reus, que van donar suport a la nostra primera i petita actuació, envoltada de molta emoció i nervis. Gràcies, també a l'Albert i la Susana, músic i modista carregats de paciència que ens van dirigir tant en les cançons com en el vestuari, gràcies també al públic per l'assistència i els aplaudiments. Gràcies a tothom per l'ajuda, per portar a terme la recuperació d'una antiga tradició. Fins la propera Pasqua!!!!

Caramelles

La Neus Cardona li va fer una visita a la Marta Biló per si sabia cançons que poguessin cantar per les caramelles. Ho va enregistrar en una cinta que hem transcrit en aquí

Per molts anys us tingui amb salut de tots

"El que ha fet les caramelles....bueno, torna a ser així"

Ja hem arribat a la Pasqua
Pasqua de resurrecció
aquí venim a cantar-vos
aquesta dolça cançó
Al mateix temps us demano
que li prenguem de bon grat
el que ha fet les caramelles
és el jove Daniel Solà
Les dedica a tot el poble
de Pradell i els seus voltants
Al mateix temps us demano
que li prengueu de bon grat
aquesta senzilla peça
que ara us venim a cantar

El gira-sol
de pena durà al sol
de pesa a fesomia
Tot el Sant dia
el segueix amb sa mirada
com l'imador a la imada
Quan veu que neix el llevant està content
Quan veu que vora el ponent està plorant
Llavors, el dol del gira-sol és gran
Gira-sol de Jesucrist fóreu vos Maria
d'ençà que l'haguérem vist
quan de vos naixia
Vos el seguireu constant com fa l'agulla a l'imant
Per allà a l'establia el sol naixent
quan la creu coll torcia
gira-sol de Jesucrist un sol ponent
ai morent! Us passareu l'agonia

"Ai però no hi dic correlatiu com s'ha de dir. Dic una mica d'aquí i una mica d'allà"

Vinga bons pollastres
i pernils i ous
i que les collites siguin per tothom

Gràcies a la Neus i la Marta per la seva aportació, a les Caramelles i a l'Aixada

L'associació cultural gran de Pradell

L'associació podríem dir que va endavant amb alegria. Es va fer l'Assemblea i tenim nova presidenta i nova secretaria: la Merçè Cabré i la Daniela Trilles.

Com cada any pel Carnestoltes vam tenir música en directe, a càrrec del Rafel Llevaria, tot un clàssic, i "confetti". No va faltar la xocolata amb coca. El Carnaval es va consolidant doncs cada any hi han més persones grans que s'animen i es disfressen.

Gràcies a tothom pel cop de mà que sempre ens doneu.

Com cada any, es va muntar la parada de llibres i roses el cap de setmana anterior a la Diada de Sant Jordi. Com ja és sabut, els beneficis de les vendes van destinats a la parròquia.

En la jornada també és habitual que ens plogui i no podia faltar, la paella popular de Sant Jordi

El matí del dia de Sant Jordi, tot conduint, per treurem la son, escoltava la radio. De sobte em vaig despertar, un d'aquests tertulians "sabelotodo", s'omplia la boca de la diada de Sant Jordi a Barcelona, i vinga Barcelona, torne-m'hi... Es veu que només estan enamorats a la capital comtal, totes les roses es venen allí, i només llegeixen ells.

Canvio la sintonia de la radio, i lluny de tornar-me a adormir, em vaig acabar de despertar, un periodista abonat a les tertúlies proclamava per les ones, les excel·lències de la diada en terreny metropolità, i deixava al tertulià de la competència radiofònica en un senzill aprenent.

Paro la radio, i penso en els milers de roses que es van regalar el diumenge 19, quatre dies abans de la diada, arreu de totes les comarques catalanes, on viles, pobles i llogarrets, van aprofitar la festivitat per poder celebrar un St Jordi més proper, més íntim, més solidari (les parades les monten entitats sense ànim de lucre). No cal dir que també es van vendre milers de llibres, alguns per acumular pols, d'altres per llegir, que també en sabem.

El nostre St Jordi és un d'aquests, petits i sense tertulià, però és d'aquells que tothom espera, per fugir de la fredor, del consumisme i d'aquella idea que un país és només una capital.

Joan Banús

Pel Carnestoltes no podia faltar la provocació, quin pam de cuixa !!!!!

Recicla

Què haig de fer amb els medicaments sobrers o caducats i envasos que tinc a casa?

Aquests residus requereixen una recollida selectiva específica, per tant no s'han de llençar mai al cubell de les escombraries ni barrejar amb altres envasos ni deixalles. Cal dipositar-los als contenidors que es troben a les farmàcies adherides a la recollida establerta que es poden identificar pel distintiu de la dreta. La gestió dels medicaments, actualment la recollida dels medicaments la gestiona SIGRE (Sistema integrat de gestió i recollida d'envasos), que n'assumeix tots els costos.

Consells pràctics:

- Reviseu el contingut de la farmaciola (com a mínim dues vegades l'any), i separeu els medicaments que ja han caducat i els que no feu servir.
- Aproveu qualsevol visita a la farmàcia per portar els medicaments que ja no us són útils.
- La millor opció en relació a aquests residus és evitar generar-los, moderar el consum de medicaments i fent servir estrictament els que ens ha prescrit el metge.

Assetjament rural

Distingit senyor alcalde de la Capital, em permet un moment?

- I tant, vostè dirà...
- Doncs miri, he vingut a passar un cap de setmana intens a la Capital, perquè necessito una mica de canvi..., per compensar el meu dia a dia rural..., en podríem dir turisme urbà.
- Ah, molt bé, senyor, bona iniciativa.
- Ui sí, com a idea està molt bé, però la veritat és que marxo desenganyat.
- I doncs? No ha trobat una ciutat de disseny, àgil i dinàmica, un aparador de modernitat, tota mena de serveis, una perla del Mediterrani, accés a la cultura...
- Sí, és clar..., però miri,... no he parat de consumir, despesa amunt i despesa avall..., aparcament, menjar, entrades..., no fas res més que pagar per fer qualsevol activitat..., a més a més, no he pogut dormir ni descansar gaire...Tota la nit cotxes amunt i avall, sirenes d'ambulàncies i/o policies, el camió de les escombraries, gent de gresca cridant pel carrer.. impossible dormir!
- Home, què s'esperava, vostè, ja s'ho podia imaginar tot això...quan va a la ciutat, què espera trobar-hi? Aquí hi viu molta gent...
- Certament, ningú m'havia avisat de les llargues cues en cotxe o per treure entrades per al cinema i el teatre, o per treure calés al caixer, o per sopar segons on, o per entrar a la disco ... però m'hi he hagut de conformar, no hi havia volta de full... Allí donde fueres haz lo que vieres, com deia el Quixot... a més, com jo no conec gaire bé com m'he de moure en aquest medi, no seré jo ara qui vindré a dir algú que no conec con ho ha de fer a casa seu.. I és clar, entre perdre temps fent cues, pagar per tot, no poder dormir, doncs com li deia, marxo desenganyat, no és el que m'esperava i em sembla que no m'hi veuran més per aquí.. Perquè suposo que no faran callar sirenes i jovent, ni faran treballar els escombriaires de dia perquè almenys pugui dormir, quan vingui de visita, oi? Ni faran res amb la pudor de certs carrers o locals? Si més no, ho arreglarien els caps de setmana perquè pogués venir a passar-los amb la família? Una mica de distracció no ens aniria malament, tot i que al dia a dia ja sé que no m'acabaria d'adaptar.. perquè això de venir a instal·lar la granja de porcs aquí a la Capital, ara que aviat no podré ni a pagès, tampoc m'ho deixarien fer, oi?.
- No, més aviat no, sap què li dic?... que si no vol pols, no vagi a l'era...
- Ep, que aquesta dita hauria de ser meva!!!..

Frederic Tormo. Santa Eulàlia de Riuprimer. Osona
Publicat al diari El Punt diumenge 15 de febrer de 2009

Diari d'una forastera

Ens podríem imaginar Pradell de la Teixeta sense el seu toc de campanes?, seria el mateix?, constitueix un dels seus trets d'identitat?...

Segur que tot Pradell pensa que aquestes reflexions són pròpies d'un foraster ja que ells ni s'ho plantegen, ni s'ho qüestionen, suposa un element més de la seva quotidianitat, en definitiva, és la seva vida.

I tenen raó!, però pels nouvinguts aquestes campanades ens creen una sensació de poble, el desig que fins i tot pots arribar a aconseguir formar part activa d'una comunitat. Sembla que arreu guanya l'anonimat i l'individualisme però aquests repicons consoliden unes arrels i un ànim de companyonia i solidaritat.

Sí, ja ho sé, ja ho sé... tampoc no tot és idíl·lic, ni bucòlic en els pobles petits, però com a forastera puc recrear-me en tot allò que m'alimenta l'esperit. Us haig de dir que a mi particularment les campanades em tranquil·litzen, em bressolen, em fan arraulir-me en el meu cau i no m'importa esperar que passi el temps, això sí, comptant-les, seguint els seus tocs i, a vegades, pensant si m'he descomptat...

Voldria finalitzar aquests pensaments amb un poema de la poeta gallega Rosalía de Castro que ho diu tot amb poques i precises paraules.

Lourdes Piñeiro

LAS CAMPANAS

Yo las amo, yo las oigo
Cual oigo el rumor del viento,
El murmurar de la fuente
o el balido del cordero.

Como los pájaros, ellas,
tan pronto asoma en los cielos
el primer rayo del alba,
le saludan con sus ecos.

Y en sus notas, que van repitiéndose
por los llanos y los cerros,
hay algo de candoroso,
de apacible y de halagüeño.

Si por siempre enmudecieran,
iqué tristeza en el aire y en el cielo!
iqué silencio en las iglesias!
iqué extrañeza entre los muertos!

Rosalía de Castro

L'associació de joves ...

El jovent camina ... cap a la neu.

Des de l'associació de joves volíem començar a fer algun acte dirigit exclusivament al jovent però que impliqués una rutina diferent a l'acostumada. Creiem que no n'hi havia prou amb una discoteca mòbil per festes al mateix poble. Pensant pensant, vam decidir fer una esqujada juvenil. Al començament va ser complicat, ja que calia demanar subvencions, preguntar a la gent si volia i podia venir i tot això sense un duro a la recàmera (l'habitual als inicis). Però poc a poc vam anar movent fixa. La idea era ben acollida per grans i petits, la subvenció semblava concedida i sols calia buscar destinació. Andorra va ser l'escollida, i posàrem fil a l'agulla. La subvenció havia de cobrir al màxim possible l'esqujada, però era clar que per nombre de gent, no podia absorbir el 100% del cost però per poc que sigui sempre és ben rebut. Finalment ens van confirmar que els diners arribarien però passat l'esdeveniment, llàstima! ja que això va fer desistir a alguns dels candidats a participar, tot i que es van plantejar solucions. Ja sabeu que jovent i milions no acostumen a anar lligats.

Finalment, el 31 de gener va ser la data triada per començar l'expedició. 14 van ser els aventurers que finalment van enrolar-se. Gens malament, tenint en compte que es tracta de Pradell.

Pernoctàvem en un "magnífic" Hotel que complia la seva funció principal: Dormir i poca cosa més, però l'objectiu era anar a esquiar no fer el gos a les habitacions i per 4 duros no es pot demanar massa més.

Sopàvem en un local pròxim a l'hotel on ens hi vam sentir com a casa. Més d'un convidaria al cambrer a festes majors del bon tio que era.

A les pistes tot va ser diferent. Bon temps, bona neu, no massa gent i moltes ganes de passar-s'ho be. Hi ha una dita que diu: "Cara avall fins i tot la merda corre" i vam posar-la a prova. Efectivament, damunt uns esquís i amb unes pistes més inclinades que la pujada dels escanons, ja us puc ben dir que corre i molt! Podríeu pensar: "Segur que devien anar tot lo dia pel terra" doncs no! Tot i els diferents nivells d'esquí us puc assegurar no que no vam caure tant com us penseu (però per poc). No cal dir que cada caiguda seguia un patró similar: Caiguda, rialles, mes rialles, comentaris, ajuda (si calia), i cara de resignació de l'accidentat. Tot dins un marc de bon rotlló i gresca.

Però per desgràcia hi va haver una pega. Un dels components, davant una caiguda desafortunada (q ben be ningú sap com va passar) es va trencar la cama. Ja ho diuen, que pots tenir una bona patacada i res, i amb la més lleu ... i confirmem malauradament una altra dita popular.

Després d'un viatge d'emergència amb la moto de neu, radiografies i proves vam recuperar en Joan Francesc, però amb una cama embenada completament. Aprofito per a animar-lo en la recta final de la recuperació. Segurament serà el que se'n recordarà més de l'expedició, però no crec que se'n oblidí pas a la resta.

En resum: Una jornada de germanor, riures i vivències que hem de repetir ja sigui a la neu, l'aigua o caminant.

Associació de Joves de Pradell de la Teixeta.

La nostra nevada

L'associació de joves no volia endur-se als més petits a l'esqujada, encara no entenem el perquè. Això ens ha ocasionat molts problemes, com ara portar neu per emblanquinar els carrers del poble, fer ninots i llençar boles de neu, no anar al col.le, sortir a les notícies....i potser algun encostipat.

L'any vinent segur que ens prendran !!!!!

No l'han deixat sol, tothom ha fugit. Malgrat l'aparença de professionalitat, tanca els ulls en les baixades.

Només apta en blanc i negre.

Aigua, aigua i més aigua.

Palíndroms

Un palíndrom (del grec palíndromos, que torna enrere, que va i ve) és una paraula o frase que pot ser llegida tant d'esquerra a dreta com de dreta a esquerra. Es coneixen també com capicues, si bé aquesta denominació s'utilitza més pels números que reuneixen la mateixa condició.

ACOLLA LA LLUM I MULLA LA LLOCA

ROSINA REGAVA GERANIS OR

UN TRASERO D'OR, ÉS ART NU

ARA L'OC, SI VE, REVISCOLARÀ

TE UN ANIMAL A LA MINA, NUET

ANÉS LA RAPOSA A SOPAR AL SENA

ARA SAP, SEGARÉ MERA GESPA, SARA

ARA SI VA A CAVALL, LA VACA AVISARÀ

A IRUN ARA SÉ BESAR A NÚRIA

Francisco Ferrater Sagalà. Bon Amic de l'Aixada

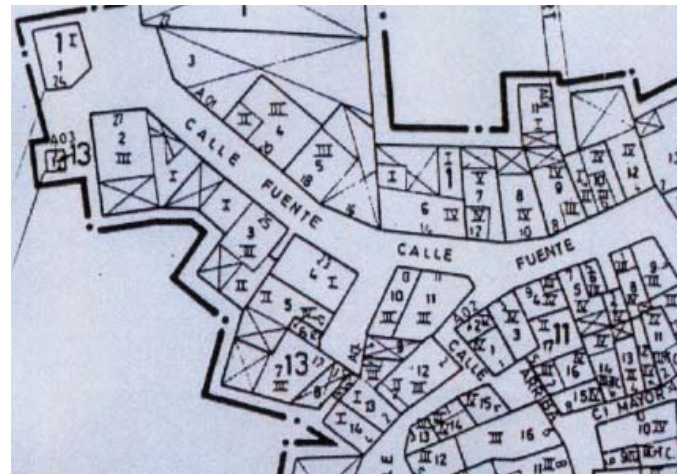
F.S. Pradell

Preferent Catalana Campionat de Lliga 2008/2009 Grup 6 / Jornada 1

Pos	Equip	J	CASA			FORA			GF	GC	Punts
			G	E	P	G	E	P			
1	L'ALDEA CFSF RTE. ULLALS "A"	27	9	2	2	13	1	0	158	80	69
2	ALFORJA, CFS "A"	26	10	0	3	11	1	1	134	66	64
3	PLAYAS DE SALOU CFS "A"	27	11	0	2	9	2	3	145	88	62
4	SALOU CFS "B"	27	9	0	4	9	2	3	123	79	56
5	CAN VICENÇ LA PINEDA FS "A"	26	7	2	3	8	0	6	114	98	47
6	FINCAS LEGNA REUS "A"	25	8	0	3	7	2	5	162	132	47
7	VALLS FUTSAL "A"	27	9	2	3	5	0	8	103	93	44
8	RIUDOMS AE - FLACOBS "A"	27	6	3	4	7	0	7	117	121	42
9	PRADELL, FS "A"	26	8	0	6	5	2	5	114	115	41
10	ANGELS AMPOSTA CE "A"	28	7	1	6	6	1	7	103	98	41
11	VINYOLS FS TALLER ALBERT "A"	27	5	2	7	5	0	8	122	144	32
12	REUS FUTSAL AE "A"	26	8	0	5	2	1	10	89	121	31
13	MONT-ROIG CE "A"	27	6	1	7	3	1	9	139	149	29
14	MORA D'EBRE CFS "A"	26	5	0	9	3	0	9	98	125	24
15	MONTBLANC AE FS "A"	26	4	2	8	2	1	9	117	150	21
16	MEDITERRANI CAMBRILS G. SIRVENT "A"	26	5	1	7	0	3	10	81	123	19
17	EL MORELL CFS "A"	27	3	1	10	2	2	9	130	160	18
18	LA POBLA MAFUMET CFS "A"	27	3	2	8	0	0	14	71	178	11

ELS NOSTRES CARRERS

Carrer La Font

Número de casa	Noms antics	Noms actuals
1	Ca l'Antonio de la Lola (a)	Ca l'Esperança (b)
3	Cal Pepito Bou	Cal Pepito Bou
5	Cal Sellaret, després la Ferreria Cal Mateu (c)	De Josep M. Duran Sánchez
7	Cal Pau Cervera, després Cal Frasquito	De Josep M. Duran Sánchez
9	Cal Samarra (d)	Cal Samarra (e)
11	Cal Quico de l'estanc (f)	Priorat Natur (g)
13	Cal Batista la Pipa	Garatge de Cal Joan Isabel
15	Cal Rovira	Cal Rovira
17	Cal Peó	Cal Peó
19	Cal Masipó (h)	Cal Masipó
21	Cal Maraquildo, després Ca l'Aurea	Cal Claramunt
23	Cups de Cal Cabré	Cups de Cal Gepis
25	Ca l'Estudiant, després Ca la Munda Lluerta (i)	Cal Joan Carles
27	Cal Toda (j)	Cal Toda (k)
2	Cal Rabalé	Hi ha quatre pisos (l)
4	Cal Petiotot- Cal Salvador Trasero- Ca la Marieta Jaia	Cal Blanc, 3 pisos (m)
6	Cal Tions, després Ca la Brígida, Cal Porrerà (n)	Cal Martí Masipó
8	Cal Biscaí	Cal Biscaí
10	Cal Pauamorós	Garatge i desembaràs de cal Galet
12	Cal Jaume Bolangé, Ca la Salomé (o)	Ca la Laura Salomé
14	Ca la Marieta Toda, després Cal Joan Isabel (p)	Cal Joan Isabel
18	Ca l'Andreuet, Ca la Carne Gepis	Ca l'Andreuet (q)
20	Cal Xitó (r)	Cal Xitó
	Les Escoles	2 sales, una per exposicions i l'altra pel que calgui. Provisionalment hi ha el bar del poble
	Font i Safarejos	Segueix igual
24	El Molí de l'oli (s)	Segueix, però inactiu

- (a) Hi havia una fusteria.
- (b) Uns anys, botiga de queviures.
- (c) Hi havia una ferreria.
- (d) Hi havia la botiga de Cal Joan Isabel.
- (e) Actualment hi ha la peixateria, estanc i queviures.
- (f) Hi va haver l'estanc. Després de la guerra 1936-39, hi havia forn de pa i la botiga de la Cooperativa.
- (g) Actualment es preparen i comercialitzen diferents productes d'alimentació.
- (h) Durant cert temps s'hi van fabricar fidels.
- (i) Hi havia una fusteria.
- (j) Antigament hi havia una destil·leria.
- (k) Actualment hi ha la carteria.
- (l) Actualment, als baixos, hi ha la carnisseria, cansaladeria i queviures 'Tere'. Al primer pis, Cal Marcel; i al segon pis, Ca la Margarita i Cal Ricard i Mercè.
- (m) Antigament, als baixos, hi havia una botiga de queviures. Anys després, la fusteria del Pepito Santo. Ara, al primer pis, Cal Timoteu Galet; al segon, Cal Santiago i la M. Teresa; al tercer, ca l'Ariadna i el David.
- (n) Hi havia perfumeria.
- (o) Antigament hi havia una botiga de queviures.
- (p) Antigament hi havia una ferreria.
- (q) Durant molts anys hi havia la carteria.
- (r) Hi havia una antiga premsa de vi i, uns anys, una carnisseria.
- (s) Abans de posar-hi el molí, la casa era del Marxant. Durant molts anys s'hi feia l'oli del poble, després s'hi va posar una màquina de triar avellanes.

Activitats

L'associació d'excursionisme ...

Aquest Nadal vam anar a visitar el grèvol que es troba a la Serrada de Pradell. Érem molt poquets com podeu veure a la fotografia. Era un dia molt molt fred, tot i que potser va ser l'únic de tot el Nadal en què vam veure el Sol.

L'excursió havia estat prevista pels vols de Nadal, però pel mal temps es va haver de posposar com ve passant últimament. Finalment es va fer a principis de Gener, just abans de Reis, i ens vam trobar que les boletes vermelles tan esperades ja havien caigut,

El guia, el Josep Maria de cal Gepis, ens a explicar que el fruit apareixia a finals de Novembre i que sol esta uns vint dies en caure, però que això varia cada any segons la climatologia També ens va dir que perquè en faci, el grèvol s'ha de trobar a una altitud de 400 metres en amunt. És per això que quan en Josep Maria Beltran i en Josep Just van baixar-ne de les Serrades per plantar-los als Vellets, aquests no van fer fruits, al trobar-se a només uns 100 metres per sobre el nivell del mar,

Va ser curiós també observar com les fulles de sota del grèvol eren força punxegudes com a protecció de les cruspides dels animals, i a mesura que anaven pujant adquirien una forma més arrodonida.

El que sí ens va sorprendre van ser les casetes pels ocellets que ha promogut la Generalitat de Catalunya. Tan acollidores que no se n'hi posa cap ja que no tenen ni transpiració, i tan ecològiques pel bosc que estan fetes d'aquest material tan reconegut pel seu efecte biodegradable: el plàstic. Si en són de savis aquests ocellets

Dir-vos també que a mitjans de Maig farem una noca sortida, i que esperem que no ens farà mal temps!!! Queda per concretar si es farà la que ha quedat pendent al Montsant o una de nova. Sigui com sigui traieu la pols a les botes de caminar!

Associació d'Excursionisme i Protecció de l'Entorn

Aquesta primavera, el carrer que ocuparà aquest espai de l'Aixada és el carrer la Font. És inevitable parlar d'aquesta part del poble sense referir-nos als indrets més importants que s'hi poden trobar.

Sortint de la plaça, trobem una de les botigues qui ha a Pradell, la qual està situada als baixos de Cal Rabalé. Hi tenim la carnisseria Tere, que ofereix, a més de carn i verdures, queviures diversos des de fa gairebé vint anys. Un altre establiment és la botiga de Cal Samarra - La Botigueta -, la qual es dedica a la venda de peix, marisc i comestibles des de fa molts anys. Ara, ja en fa prop d'una quinzena que s'hi va afegir, també, el servei d'estanc i de quiosc.

A continuació, a pocs metres de la peixateria i als baixos de Cal Quico, hi ha l'empresa Priorat Natur, on s'elaboren tot tipus de mermelades, fruits secs 'garrapinyats' i 'acaramelats', olives en recapte, etc. Els productes elaborats en aquesta empresa es distribueixen arreu.

Just al cap del carrer, hi tenim Cal Toda, on hi ha el servei de correus de Pradell, des de fa ja diverses generacions.

Ara arribem a La Font, que va ser un punt de trobada de joves i grans quan al llarg de molts anys tots els veïns havien d'anar a buscar-hi l'aigua d'ús domèstic. Ara, aquest costum ja ha desaparegut perquè tenim aigua corrent, i les canals donen servei actualment a gent de pas i, puntualment, a veïns del poble. Malgrat tot, continua sent un punt de reunió per a joves i no tant joves de Pradell.

No podem oblidar tampoc Els Rentadors, un lloc que ha quedat en desús a una gran quantitat de municipis. A Pradell, en canvi, encara hi ha qui els utilitza per anar a rentar-hi catifes i algunes peces de roba, de manera puntual.

Al costat de La Font, hi trobem El Molí, on durant molts anys, els pagesos hi portaven les seves olives per premsar-les i fer-ne oli. Actualment, està en desús, i s'està replantejant la millor manera de conservar els estris, la maquinària i el local per tal que no es malmetin del tot.

En la propera edició d'Els nostres carrers, parlarem de les Escoles i la seva plaça.